

Trampský odpolední večírek, probíhající na nové scéně Terasa, mi dodnes zůstal vězet v paměti jako takřka jednolitý, velmi příjemný blok pohodových písniček. Aniž bych musel rozpitvát detailně jednotlivé skupiny. Nejprve k Terasě samotné, která nahradila bývalou, od dění poněkud odříznutou, Radnici. Umístění nové scény v areálu amfiteátru na horní plošině za stánky vyvolávalo dopředu spíše obavy

. Nicméně opak se stal pravdou. Terasa se stala výbornou scénou se skvělým zvukem Páji Jindráka. Sobotní odpoledne zahájila pražská **Sekvoj**, která kromě osvědčených starých songů představila i novější část repertoáru z nové desky

Země na obzoru

. Chválit

Epy de Myi

netřeba, za nedlouhou dobu svého působení se stala hvězdou každé akce, které se účastní. Samozřejmě v tom nejlepším smyslu slova.

Stráníky

Ize považovat za tu nejpohodovější součást scény, ovšem při zachování i nejpřísnějších kritických měřítek. Ani nebylo příliš znát, že

Marien

vystoupil bez zpěvačky Zdeňky Troníčkové, chystající se na svou novou maminkovskou roli. Nahradila ji Mirka Rosendorfová a nejen pamětníci zlaté éry bývalého Magisonu potěšil její výkon. Škoda, že ji momentálně můžeme na pódiu vidět jen takto výjimečně. Poslední skupinou mělo být

Tempo di vlak

. Vzduchem však přiletěla zpráva o jejich zpoždění, způsobeném snad všemi možnými vlivy. Marien tak přidával, přidával a vůbec to nebylo nepříjemné. Opožděná skupina dorazila bohužel až v okamžiku, kdy se už musela začít ozvučovat hlavní scéna. Přesto se podařilo Juppovi dohodnout se se zvukaři, a tak po půlhodinové pauze přerušené Trampské odpoledne mohlo pokračovat. Zazněly písničky opět nejen z čerstvé desky

Tempo di vlak 2009

.

Nejpohodovější zahradní trampský večírek

Napsal uživatel Belmondo

Čtvrtek, 16 Červenec 2009 15:04

Příznivci příjemných a klidně pohodových písniček se opět po roce dočkali. O to, aby se celý blok vydařil, se vydatně postaral i spíkr Honza Dobiáš, který mimo jiné zavzpomínal na staré Táborové ohně časopisu Mladý svět a přednesl několik básniček ze sedmdesátých let.

Publikum poslouchalo pozorně, během vystoupení kapel zpívalo a měl jsem pocit, že na Terasě se sešli diváci, pro které je takový pořad stále ještě víc, než jen vystoupení shluku bigbítově či jinak rachajících uskupení. Že právě tady sedí diváci, kteří na lavičkách amfiteátru neprožvaní koncert, kteří neotravují své okolí a kteří pořád ještě chodí za písničkou. A bylo mi s nimi více než příjemně.